

Dr. Ortal Slobodin

Department of Education

Faculty of Humanities and Social Sciences

My life before BGU:

I completed my doctorate at the University of Haifa on the combat trauma of Bedouin trackers who served in the IDF. That research exposed me for the first time to the fascinating intersection of culture and psychiatry. I learned that people from different cultures have a unique story as to how they perceive and interpret health and mental illness. I later travelled to Holland, where I worked for a government organization which provides psychological assistance to minority populations such as migrants, refugees and asylum seekers. There, my understanding of the political, social and ethical components of psychiatry grew and I came to the decision that I wanted to focus on the intersection between illness, resilience and culture. This is a clinical and research area that encompasses sociology, anthropology, psychology and psychiatry, and therefore, is rich and fascinating to me.

An insight from your research:

Meeting with people from minority groups, some of whom are politically persecuted, compels me as a researcher to be humble, which in other fields might be less necessary. This is a field that reveals how much this type of research is not really neutral, at least not in the human and moral part of it.

Something that doesn't appear on your resume:

For my whole life, since I was four years old, I have danced classical ballet (also on pointe). My role model is Egon de Jong, soloist at the Dutch National Ballet, who is approaching 40 years of age and still giving breathtaking performances.

When I grow up:

At one time, I thought I would find myself on the stage. Today I hope to find and express my unique voice in research and in life in general. The specific stage from which my voice will be heard is less important.

Sources of inspiration:
My two grandmothers, who were highly educated and erudite, and at the same time wonderful family women

חורף או קיץ?

חורף

פיצה או האבורגר?

צדף לצדף ישר לקינוח

Winter or summer?

Winter

Pizza or burgers?

I'd rather go straight for dessert...

ד"ר אורטל סלובודין

המחלקה לחינוך | הפקולטה למדעי הרוח והחברה

מתוך הראיון:
שתי הסבתות שלי,
שהיו נשים משכילות
מאד, נשות ספר ורחבות
אופקים ובו זמנית
גם נשות משפחה
למופת.

החיים שלי לפני אב"ג:

את הדוקטורט שלי עשיתי באוניברסיטת חיפה ובו עסקתי בטרואמה הלחימה של הגששים הבדואים ששירתו בצה"ל. המחקר חשף אותי לראשונה למפגש המרתק שבין תרבות ופסיכיאטריה. למדתי שלאנשים מתרבויות שונות יש סיפור ייחודי על האופן שבו הם חווים ומפרשים בריאות וחולי נפשי. בהמשך, הגעתי להולנד ועבדתי שם בארגון ממשלתי, העוסק במתן סיוע נפשי לאוכלוסיות מיעוטיות כמו מהגרים, פליטים ומחפשי מקלט. שם התרחבה ההבנה שלי גם למרכיבים הפוליטיים, החברתיים והאתיים של הפסיכיאטריה, והתגבשה בתוכי ההחלטה להתמקם במפגש שבין חולי, חוסן ותרבות. זהו אזור מחקרי וקליני שיש בו ממשק בין הסוציולוגיה, האנתרופולוגיה, הפסיכולוגיה והפסיכיאטריה, ולכן בעיני הוא עשיר ומרתק.

תובנה שלי מתחום המחקר שלי:

המפגש עם אנשים מקבוצות מיעוט, שחלקם גם רדופים פוליטית, מחייב אותי כחוקרת לענווה, שבתחומים אחרים הייתה אולי פחות הכרחית. זהו תחום שמראה עד כמה מחקר מסוג זה הוא לא באמת ניטרלי, לפחות לא בחלק האנושי והמוסרי שבו.

משהו שלא כתוב ב-CV שלי:

במשך כל חיי, מגיל 4, אני רוקדת בלט קלאסי (גם על קצות האצבעות...). מודל ההשראה שלי הוא איגון דה-יונג, סולנית בבלט הלאומי ההולנדי, המתקרבת לגיל 40 ועדיין עוצרת נשימה.

כשאהיה גדולה:

פעם חשבתי שאמצא את עצמי באחת מאמנויות הבמה. היום אני מאחלת לעצמי למצוא ולבטא את הקול הייחודי שלי במחקר ובחיים בכלל. הבמה שעליה יישמע קולי כבר פחות חשובה בעיני.

